

avant...!

Figueres 27 juliol 1932 - n.º 23

periòdic d'esquerra

redacció: rambla

cal lluitar!!!

política local

Es incomprensible, veritablement, l'actuació dels homes que regenten la nostra ciutat. Voldríem escriure amb aplom, sense cap mena d'apassionament, però se'ns revoltien les idees en pensar que fins amb la fam pot especular-s'hi.

Ens cal fer constar, novament, que no som detractors sistemàtics, al contrari, juguem a cartes vistes, creient un deure evidenciar els torts dels inconscients que actuen en política, amb ínfim afany d'ostentació o freturant esmerçar hores mortes en profit propi.

La crisi econòmica que flagella al món, es nota també a Catalunya. Figueres no podia escapar-se'n i ja fa dies que n'és víctima.

¿Quin remei o solució han trobat els republicans-socialistes que usdefruitien les *poltronas* de la casa gran, per alleugerir el punyent problema dels sense-feina? Tenint a les mans els mitjans necessaris per solucionar-ho totalment, s'han acontentat pidolant al Govern d'Espanya 20.000 pessetes, quantitat irrisòria que no pot resoldre res.

En canvi essent d'imperiosa necessitat un seguit d'obres on podrien ocupar-se degudament els obrers de la ciutat que no treballen, han *preferit* encarregar a empreses de fora la realització de les reformes urbanes. Han especulat descaradament amb la fam del proletariat local.

Temps enrera concedint l'exclusiva de l'arranjament i pavimentació de carrers a una S. A. de Barcelona, mentre els patrons paletes tenien d'acomiarar la majoria d'assalariats. La pavimentació dels carrers encara dura. Els treballadors murcians mengen, els figuerencs han de dejunar.

Aquesta decisió va ésser denunciada públicament per *La Veu de l'Empordà*, i *Empordà Federal* òrgan del caciquisme local, va voler rebratre'ls-hi amb raonaments inadmissibles, que ens demostraren ço que es difícil entaular una polèmica contra una raó fonamentada en la veritat; *La Veu de l'Empordà* es queixà, amb justícia, que es cuidessin d'arranjat els carrers, obrers que no fossin figuerencs. *Empordà Federal* va fer saber que en les esmentades obres hi treballaven 3 o 4 jornalers de la nostra ciutat, amb aquesta afirmació volien disculpar la seva actitud indisculpable.

Per donar ocupació a una total brigada d'obriers de Figueres, calia que els contractistes fossin locals. No, concedint-ho a un sol mestre d'obres, sinó repartint el treball. A nosaltres les exclusives de favor que es concedien durant la Dictadura ens repugnaven, per això des del primer moment hem platicat per la repartició equitativa de la feina.

Ara, l'Ajuntament ha tingut ocasió d'afavorir als patrons fusters i pintors, amb motiu de la construcció del moblatge pel grup escolar *soterrat* a l'Horta de l'Institut. Es tractava d'un pressupost de més de 23.000 pessetes, que hauria donat ocupació a bon nombre d'obriers. ¿Perquè no ho ha fet? Podria ésser per coacció de la burocràcia municipal — que encara mana —, aquest Secretari i Interventor, que durant l'oprobios règim, col·laboraren amb els seus representants, contra del poble, i avui amb República, no fan altra cosa. (El primer ha donat a bastament proves d'incapacitat pel càrrec que ocupa, el segon ens recorda, encara, l'*afer* Gou).

Preveiem que davant la nostra peroració, els empleats municipals esmentats, ens hi posaran un voluminós llibre que pot titular-se: Estatuts Municipals.

Tots sabem que les lleis, creades pels homes, estan compaginades amb un artefacte que vulgarment se'n diu: estira i arronça.

Avui a Figueres hi ha crisi, i els regidors de la majoria tenien el deure de fer-la menys notòria. Els mobles del grup escolar tenien de fer-se fer als tallers figuerencs. No hi havia *cap necessitat* d'anunciar una subhasta, puix això tenia de reportar ço que ha succeït, que prenguessin part en ella empreses foranes, les quals estan utilitzades amb elements precisos per fer un treball a preu més reduït. La construcció dels repetits mobles, ha estat concedida a una casa de València (Figueres ha començat a implantar l'Estatut de Catalunya), la qual presentà plec més baix que els patrons locals, unes 4.200 pessetes. Aquesta quantitat representa un petit tant per cent, que amb seguretat hauria estat compensat amb escreix per la diferència del treball que deu efectuar una fàbrica que construeix les